

Editorial	2
Z farní kroniky	
Rok 1936 (přepis farní kroniky).....	4
Rozhovor	6
Ohlédnutí do minulosti	
Aktivita v naší farnosti.....	8
Světová náboženství	
Úvod.....	9
Okénko pro nemocné (o. J. Šik)	11
Stránka dětem, mládeži	
Hádanky, soutěž.....	12
Příspěvky ze života farnosti	
Tříkrálová sbírka.....	15
Výlet do Prahy	16
Púchov 2006.....	17
Setkání redaktorů farních časopisů.....	18
Vzpomínka.....	19
Ekonomická farní rada.....	21
Pozvánky - MUDr. Marie Svatošová v Olešnici.....	22
Ze života farnosti	
Svátosti a svátostiny	23
Pozvánky, výběrové řízení.....	23

Milí farníci. Tatínci a maminky, dědečci a babičky, kluci a holky! Vy všichni, kteří jste mladí věkem i duchem. Srdečně vás všechny zdravím !

Na těchto řádcích se vždy snažím pokračovat souvisle od jednoho úvodníku k druhému a to tak, aby byla zřetelná návaznost jednotlivých období. Aby bylo zřetelné jak vyrůstá (nebo nevyrůstá) jedno z druhého. Aby bylo možné sledovat, odkud jednotlivé podněty vychází a kam směřují.

Podnětů, které se nás dotýkají je mnoho - v rodině, na pracovišti, prostřednictvím televize, rádia, novin a časopisů, v rámci farnosti nebo spolkového života... Když jsem procházel předcházející úvodníky, uvědomil jsem si, že v posledních třech letech nás silně formovaly **impulsy z vnějšku**. Pokuším se je vypočítat: vstup do EU, rok růžence, rok rodiny a rok farnosti, rok eucharistie, úmrtí Jana Pavla II. a volba nového papeže, Světový den mládeže. A to vše ve velmi krátkém časovém úseku! Nezůstali jsme neteční - zúčastnili jsme se v hojném počtu poutě do Mariazell, zavedli jsme pravidelnou společnou nedělní modlitbu růžence a oživil modlitbu živého růžence, některé rodiny si začaly uvědomovat své možnosti a nasazují se již dva roky pro život farnosti. Zorganizovali jsme 1. Farní Den, zavedli jsme úterní adorace, snažíme se intenzivněji vnímat slova papežů Jana Pavla II. i Benedikta XVI., devět mladých z naší farnosti putovalo za novým papežem do Kolína nad Rýnem. K tomu musíme připočítat opravu **vnějšku kostela**, náročné a velmi plodné organizování života farnosti během mé tříměsíční pracovní neschopnosti a mnohé další aktivity (výlety pro děti z náboženství, letní tábor, kroužky pro děti, roráty, oživení misijní myšlenky, počátek působení Charity v naší farnosti).

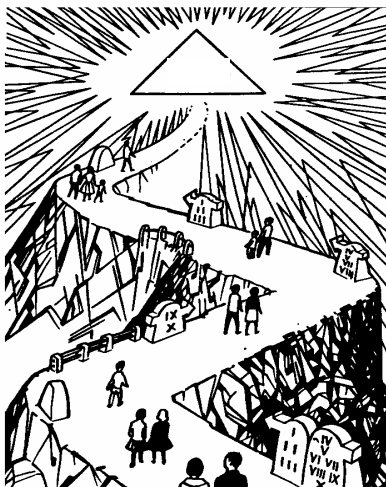
Když pak na sebe nechám působit celý ten proud událostí, uvědomuji si, že je třeba se zastavit a **pokusit se o toto: scelit celý tento proud do živé a životodárné jednoty myslí, srdcí a rukou**. Jinak hrozí, že neporozumíme jeho obsahu, ba dokonce, že si vůbec ani nevšimneme, že nějaký obsah v sobě nese.

Tento proud událostí totiž není určen pouze k prožití, k akci, „ke konzumaci“. Nese v sobě poselství. To nám však může proklouznout mezi prsty a někam zmizet. Že se tak stalo, poznáme bezpečně podle toho, že duše místo toho, aby byla naplněna silou a svěžestí, zůstane chladná a unavená. Přitom jde pouze o praktickou věc, o malou změnu důrazu. **Jde o to zastavit se a „doprožít“, „dodatečně vychutnat“** to, co jsme prožili, a zastavit se zvláště tam, kde vnímáme pokoj a radost. Zastavit se tam, odkud můžeme dále pokračovat. I toto poznáme bezpečně: duše je pozvolna naplňována pokojem a radostí, a to bez velké námahy. Touží po modlitbě, touží po sdílení a proto hledá druhé, aby zjistila, jestli i oni mají stejnou zkušenost. Intuitivně se snaží ji rozmnožit a začíná chápat, že bez druhých to nepůjde. A tak se snaží nalézt slova, kterými by sdělila co prožívá, postupně nachází jejich význam a objevuje ono poselství. Současně s tím poznává co má dělat, jaké má použít prostředky, aby se tento životní proud proměnil v konkrétní život. A to vše právě ve společenství s druhými, kteří tuto zkušenost osobně znají nebo ji vnímají a touží po ní.

A tak se mi zdá, že nyní je naším společným úkolem všechny vnější impulsy uchopit zevnitř, objevit jejich poselství a dovolit mu, aby proniklo život naší farnosti. Zcela konkrétně to znamená udělat vše pro to, aby vznikla Pastorační rada, která se pokusí toto poselství vyjádřit slovy a nastíní, jakými prostředky jej máme proměnit v konkrétní život. Pokoj a radost přeje a vyprošuje

P. Roman, váš farář

Rok 1936

Významným činem pro duchovní povznesení našeho kraje jsou exercicie v Dalečíně, pro něž byla získána ozdravovna Sušilovy koleje brněnské. Věci se ujal jimramovský farář p. Karel Válka. Poněvadž ozdravovna je zařízena na letní pobyt, bylo nutno obstarati do všech pokojů kamna a peřiny. Peří se sbíralo v okolních farnostech. Naše farnost odvedla 32 kg peří. Koncem ledna začaly v Dalečíně exercicie, a to nejdříve pro jinochy, pak pro dívky. Exercicie dával P. Ferdinand Nesrovnal. Z naší farnosti se zúčastnilo jich osm jinochů a tři dívky. V únoru byly exercicie pro muže a ženy. Od nás bylo devět mužů a čtyři ženy. Exerčitátorem byl Dr. K. Žurek.

Na velikonoce bylo zakoupeno do kostela zase něco krásného: nový baldachýn, krásná práce, zlatem ručně vyšíváná. Dodala jej fa Marie Nedomová v Olomouci za 3 200 Kč. Celá tato částka byla uhrazena z dobrovolných příspěvků farníků.

Vidi 28/5 1936

Na konci školního roku bylo agitováno pro účast školu vycházejících dětí na exerciciích v Brně, a to s dobrým výsledkem: dvacet sedm dětí se na duchovní cvičení vypravilo.

Oslava 1050. výročí smrti sv. Metoděje

V rámci oslav 1050. výročí smrti sv. Metoděje byla vypravena 25. července 1936 pout' na Velehrad autobusy. Jeli jsme sami když dvakrát ztroskotal pokus o vypravení zvláštního vlaku z Letovic. Výpravu čtyřiceti pěti poutníků vedl farář. Navštívili jsme také Svatý Hostýn a Svatý Kopeček. 6. 9. 1936 uspořádali pak v Olešnici bohoslovci z Boskovska Cyrilometodějskou slavnost. Dopoledne byly slavné bohoslužby: ranní mši svatou sloužil Msgre Dr. Karel Skoupý, regens alumnátu v Brně, hrubou pak farář. Při obou mších svatých bohoslovci zpívali. Dopoledne se konala oslava v Orlovně.

Program:

- 1) Křížkovský: Hvězdy dvě se z východu (sbor)
- 2) Smetana: z naší domoviny (housle a klavír)
- 3) Recitace
- 4) Dvořák: Z biblických písní (sólový zpěv)
- 5) Význam svatých bratří Cyrila a Metoděje (přednáška)
- 6) Nešvera: Moravě (sbor)
- 7) Gallus: Ecce quomodo moritur... (sbor)
- 8) Fr. Pícka: Smrt Kristova (sbor)
- 9) Verdi: Fantasie z opery La Traviata (sólový zpěv)
- 10) Máchá – Dušek: Modlitba za vlast (sólový zpěv)
- 11) Malát: Zpívej duše, Pánu žalmy (sbor)
- 12) Zaje: U boj! (sbor)

Zpěvná a hudební čísla provedli velmi zdařile bohoslovci. Zlatým hřebem programu byla skvělá přednáška Msgre Dr. Karla Skoupého. Přeplněný sál vyslechl ji s napjatou pozorností. Řečník vykreslil grandiosní postavy apoštola slovanských a mluvil se zápalem a vroucností, která si podmanila přečetné posluchačstvo.

Cyrlometodějská oslava byla velikou událostí v naší farnosti.

Připomenouti dlužno, že farníci projevili o tento krásný podnik veliký zájem.

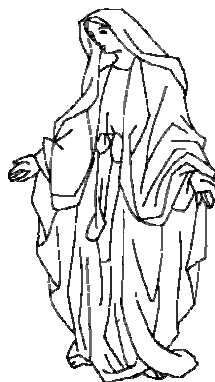
S ochotou poskytli bohoslovcům nocleh a pohostili je. Bohoslovci zanechali u nás velmi krásný dojem a dokázali, že ušlechtilá tradice sušilovská v brněnském alumnátě se udržela dodnes. Budiž za to vzdána čest a sláva bohoslovcům a hlavně jejich regentovi!

Msgre Dr. Skoupý zpovídal zde v neděli 6. 9. půl třetí hodiny, v úterý nato o svátku Narození Panny Marie kázal při ranní, načež hned odejel do Cetkovic, kde bohoslovci pořádali rovněž Cyrlometodějskou oslavu.

Naši poutníci po návratu z Vranova zpívají v kostele na zakončení pouti takto:

*Dobrou noc, Maria dáváme Tobě,
Tebe za patronku volíme sobě.
Nás, matku, tuto noc pod ochranu vem,
Dej, by nám Bůh popřál pokojný sen.*

*A teď ještě, než se rozejdeme,
Matičko mile na nás shlédni,
Ať se tobě nikdy neztratíme,
uděl nám svého požehnání.
O královno celičkého nebe,
Vyslyš svých dětí vroucí hlas,
Až se opět sejdem u Tebe,
Píseň díky zapějeme Ti zas!*

O Charitě na Olešnicku

Od 1. ledna 2006 začala působit na území naší farnosti Oblastní Charita Blansko. Co všechno Charita dělá a na co se můžeme těšit se ptala Jarmila Sobotková ředitelky Mgr. Jany Sedlákové.

1. Co to vlastně Charita je a co je jejím hlavním posláním?

Diecézní charita Brno byla zřízena biskupem brněnským podle kán. 114 a 116 Kodexu kanonického práva jako církevní právnická osoba. Jednotlivé diecézní charity v republice se sdružují v právnickou osobu - SČKCH.

Posláním Diecézní charity je služba milosrdné lásky církve bližnímu v nouzi, bez ohledu na jeho příslušnost k rase, národnosti, vyznání a politickou příslušnost.

2. Co všechno může Oblastní charita Blansko nabídnout svým klientům?

Oblastní charita Blansko je jedna z osmi oblastních charit brněnské diecéze. Na všech střediscích blanenské charity vyslechneme klientův problém a společně hledáme řešení. V mnoha případech rada postačí, jindy je třeba zavést konkrétní službu, nebo doporučit jinou instituci či odborníka. Obrátit se na nás může kdokoliv. Převážně to jsou senioři, zdravotně postižení, matky s dětmi v nouzi. V rámci prevence pracujeme i s mladými, kteří mají výchovné problémy, stejně tak pomáháme osobám bez přístřeší. Řešíme krizové situace veškeré populace v rámci telefonické Linky důvěry s nepřetržitým provozem. Máme možnost poskytnout krizového lůžko, popřípadě ubytování v době nějaké katastrofy nebo při hromadných neštěstích.

3. V mnohých lidech je zakořeněna představa, že charita dává všechno zadarmo a je živa ze sbírek. Jak je to ve skutečnosti s vaším financováním?

Sbírký jsou určeny především na humanitární pomoc doma i v zahraničí, a na nové projekty. Jen malá část sbírek jde na podporu stávajících projektů. V současné době naše Oblastní Charita Blansko zaměstnává okolo stovky stálých pracovníků. Zabezpečujeme profesionální sociální a zdravotní služby na sedmnácti střediscích po celém bývalém okrese Blansko. Financování těchto služeb se děje především prostřednictvím dotací Ministerstva práce a sociálních věcí, dále Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva vnitra. Druhá, největší část je z dotací Kraje, dostáváme příspěvky od obcí, ve kterých poskytujeme služby, máme úhrady od Všeobecné zdravotní pojišťovny za zdravotní výkony. Některé služby (např. pečovatelské) si klienti částečně platí v rámci platné legislativy, nemalou část získáváme pomocí sponzorských darů. V loňském roce jsme hospodařili s částkou kolem 25 000 000,- Kč.

4. Pracují u Vás zaměstnanci, ale i dobrovolníci. Kde hlavně dobrovolníci pomáhají?

Bez práce dobrovolníků by některé naše aktivity nebylo možné zvládnout. Takovým příkladem, kdy se široká veřejnost s jejich pomocí může setkávat, je Tříkrálová sbírka. V poměrně krátkém časovém období je potřeba několik desítek lidí, kteří jsou ochotni a zapálení pro dobrou věc. Bez nich by se organizačně náročná sbírka nemohla uskutečnit. Dobrovolníci ovšem pomáhají během celého roku při organizování benefičních a propagačních akcí, výstav apod.

Vážíme si dobrovolníků, kteří se rozhodli pomáhat zdravotně postiženým, například při pořádání sportovních a společenských akcí. Pomáhají i studenti středních a vysokých škol v rámci svých povinných praxích i nad jejich rámec.

5. Někteří občané Olešnice ocenili pomoc Charity při záplavách v roce 2002. Existuje nějaký krizový tým, který je stále připraven k okamžité pomoci?

Záplavy v minulých letech na našem okrese a zkušenosti i s jinými krizovými událostmi nás přiměly k tomu, že byl vytvořen v naší organizaci krizový tým. Ten po uzavření smlouvy s Hasičským záchranným sborem JmK vyjíždí na vyžádání velitele zásahu při každé mimořádné události, jestliže se jedná o pomoc v oblasti humanitární (ošacení, jídlo, hygienické potřeby), duchovní a psychosociální. Naši pomoc si však mohou vyžádat při mimořádných událostech i obce či samotní občané, a to nepřetržitě pomocí tel. 516 41 06 68. Vyjíždíme i bez vyžádání, monitorujeme situaci a pomoc nabízíme.

6. Na Olešnicku zahajujete svoji činnost pečovatelskou službou a pomocí dětem v některých rodinách. Proč jste se rozhodli začít právě tady?

Na potřebu pomoci občanům na Olešnicku nás upozornil olešnický duchovní správce otec Roman Strossa. Po jednání s ním, se starostou obce a aktivními farníky jsme se rozhodli převzít pečovatelskou službu poskytovanou obcí v terénu i v DPS a také poskytnout pomoc některým problémovým rodinám, zvláště pak dětem materiální formou, radou apod.

7. Jaké projekty byste chtěli na Olešnicku ještě uskutečnit?

Víme, že pomoc seniorům nelze redukovat na provádění pečovatelské služby, rádi bychom podle potřeby pomáhali i ošetřovatelskou službou. Bylo by dobré s pomocí dobrovolníků také aktivovat důchodce v klubových činnostech. Prostory nabídl pan starosta v DPS. Za účinnou prevenci patologických jevů chování považujeme provozování volnočasových aktivit pro mládež. Rádi bychom spolupracovali s obcí a místními dobrovolníky z farnosti i v této oblasti, ale je nutné hledat vhodné prostory a partnery. Například bychom rádi navázali spolupráci s místním Orlem.

8. Co byste chtěla na závěr vzkázat čtenářům našeho zpravodaje?

Prála bych si, aby čtenáři nevnímali tyto řádky jako zajímavou informaci, ale jako potvrzení skutečnosti, že lidská solidarita nevymizela. Že tu jsou lidé ochotní pomáhat nejen svým blízkým, ale všem, kdo se ocitli v nouzi. Možná jako zaměstnanci charity, ale především jako každý obyčejný člověk modlitbou, dary a dobrovolnou pomocí. Milosrdenství je konkrétní pomoc, jednotlivý čin, který se neobejde bez mezilidského vztahu, bez lásky.

Děkuji za rozhovor.

Ohlédnutí do minulosti

Působení charity na území naší farnosti není ničím zvláštním a novým. Z farní kroniky víme, že na území naší farnosti působil charitní spolek Ludmila. Přesné a podrobné informace o jeho vzniku, financování a činnosti se snad dovíme, až budeme mít překlad naší farní kroniky. Máme však k dispozici „Pamětní knihu Olešnice“. To, že si obec velmi vážila katolických kněží a úzce spolupracovala s katolickou farností při pomoci potřebným, můžeme vyčíst z následujících zápisů:

„14.10.1870 žádala obec u císaře o podporu ke stavbě budovy pro chudé a nemocné z výnosu státní loterie. Císař tuto podporu povolil. Dále obecní představa podnikl sbírku po domech a učinil provolání na zámožnější rodáky i v cizině a za pomoci farního úřadu se podařilo prostředky sehnat.

Na sv. Františka r. 1874 po slavných službách Božích byli žebráci do ústavu uvedeni. Bylo zde 11 mužů a 6 žen. Žebráci, jenž dříve po kůlnách a chlévech noclehly hledali, nyní plakali radostí nad neočekávanou touto milostí“.

Nejvýdatnější podpora:

- obecní záložna
- baron z Honrichsu
- Ignác Puchor, olešnický měšťan
- Jan Neumann, rodák žijící ve Vídni

V pamětní knize je dále zapsáno:

- o P. Janu Pleskačovi po jeho smrti: *„...Chudina v něm pozbyla opravdového otce, jehožto dům vždy dokořán nuzným býval otevřen.“*

- o P. Františku Soukalovi: *„všemožně podporoval chudinu, aniž by kdo věděl, od koho mu přišla pomoc, byl předsedou Charity“*

- o Janu Neumannovi: *„olešnický rodák vlastníci domy ve Vídni podporoval olešnickou chudinu“*

- o Karlu Čápkovi: *„upravil svým nákladem ve svém domě prostory pro školku, poskytl zdarma prostory i otop a také mnoho cenných hraček“*

Kéž by se nám v Olešnici znovu po více než padesáti letech podařilo obnovit tak dobrou spolupráci mezi farností a městským zastupitelstvem nejen na poli charitním.

sestavila J.S.

Úvodník k novému seriálu

Křesťan, ať chce či ne, ať se mu to líbí či nelíbí, žije v multináboženském světě a alespoň jednou za život se každý setká s člověkem jiné víry, jiného náboženství. Jaký postoj máme mít k takovému člověku? A jaká je vlastně jeho

víra? Jaký vztah má křesťanství k jiným náboženským směrům ve světě? Bez alespoň základních vědomostí o jiných náboženstvích nemůže být křesťan schopen užšího soužití, dialogu, spolupráce či kritiky jinověrců. V letošním roce se na stránkách farního zpravodaje budete setkávat s novým seriálem „**Světová náboženství**“, který bude pojednávat o nejvýznamnějších náboženských směrech ve světě. V tomto

úvodníku se krátce zamyslím obecně nad vztahem křesťanství k jiným náboženstvím.

Křesťanství se nachází mezi dvěma abrahámovskými náboženstvími - židovstvím a islámem. Hinduismus a buddhismus jsou křesťanství vzdálenější.

Co o nich křesťanství soudí? Po II. vatikánském koncilu se

na tuto otázku odpovídá v duchu článku

16. věroučné konstituce o církvi *Lumen*

gentium: Věčné spásy mohou dosáhnout

všichni, kdo bez vlastní viny neznají

Kristovo evangelium a jeho církev,

hledají však upřímně Boha a snaží se

s pomocí milosti plnit jeho vůli tak, jak ji

poznávají z hlasu svého svědomí. Božská prozřetelnost

neodmítá prostředky nutné ke spáse ani těm, kdo bez vlastní viny sice ještě nedošli

k výslovnému poznání Boha, ale snaží se s pomocí Boží milosti přijít na správnou

cestu. Cokoliv dobrého a pravdivého se u nich nachází, církev se na to dívá jako

na přípravu pro evangelium a jako na dar od toho, který osvěcuje každého

člověka, aby konečně měl život.

Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají (Žid 11,6); I když Bůh může lidi, kteří bez své viny nepoznali evangelium, cestami, jež on sám zná, přivést k víře, bez níž se mu nelze líbit, přece je uloženo církvi jako povinnost, a to je její svaté právo, aby hlásala evangelium (Dekret o misijní činnosti církve *Ad gentes*, čl. 7).

Na každé náboženství je třeba pohlížet z různých aspektů, z úhlů, které zahrnují nejen věrouku, ale i praktiky a způsoby, jimiž ovlivňuje jedince a společnost. Náboženství je odpověď lidských bytostí na životní podmínky. Tváří v tvář těžkostem života na tomto světě se snažíme pochopit vesmír a svou existenci, aby náš život dostal cíl a význam. Pro některé lidi je náboženství „pravdivé“ jen tehdy, jestliže přináší přímý užitek; pro některé znamená únik do fantazie; někdo tvrdí, že náboženství hraje ve společnosti rozhodující roli; pro jiné může být nejlepším lidským argumentem pro existenci Boha. Sv. Augustin viděl náboženství v tom, čemu říkáme „neklid srdce“.

V dnešním světě už nejsou náboženství jedinými zprostředkovateli smyslu života. Mluví se o humanismu, o vědě, psychoanalýze, analýze společnosti, politických ideálech atd. Nesmíme odmítat všechno, co je spojeno s uvedenými hesly, mnohé z toho je užitečné a měli by toho používat i věřící. Ale křesťanství a náboženství nesmí souhlasit, když jsou takové praktiky

a způsoby myšlení ideologizovány, autoritativně a totalitně dosazovány a když se z nich činí v určitém smyslu náhražka náboženství. Doba, kdy se zdálo, že konec náboženství je přede dveřmi, ustoupila období, které je ve znamení budoucnosti náboženství. Jejich šance spočívá v tom, že zasáhnou člověka ve stavu jeho nespasenosti; že zvěst spásy zprostředkují tak, aby se člověk mohl stát posluchačem a vykonavatelem slova; že člověka vysvobodí ze zajetí; že slova „vykoupení, osvobození, svoboda“ znovu dostanou plný

a nepřekonatelný smysl. Náboženství musí vytrvat ve vzájemné konkurenci, ve společném běhu k cíli stanovenému Bohem. Křesťanství se tohoto závodu nemusí v důvěře ve svůj základ vůbec bát.

Markéta Konečná

(Použité prameny: H. Waldenfels: Světová náboženství jako odpovědi na otázku po smyslu života a světa, ZVON, 1992; M. Langleyová: Víry a vyznání, Slovart, 1994)

Každou nemoc, která na nás dolehne, a každé trápení, které v životě snášíme, můžeme nazvat křížem, který neseme. Jsme někdy přesvědčeni, že je příliš těžký a přesahuje naše síly a schopnosti.

Saint Francis de Sales

Sv. František Saleský, který je velkým znalcem duchovního života, napsal kratičkou úvahu, ve které říká: „Věčná Moudrost vybrala od věčnosti kříž, který ti jako svůj drahocenný dar posílá. Dříve, než ti tento kříž Bůh poslal, pohleděl na něj svým vševědoucím zrakem, promyslel svým vševědoucím rozumem, vyzkoušel svou moudrou spravedlností, prohřál svým láskyplným milosrdenstvím. Vážil jej v obou rukou, není-li snad milimetr delší nebo o gram těžší, požehnal jej ve svém nejsvětějším jménu, pomazal jej svou milostí, prohřál svou útěchou. Pak se podíval ještě jednou na Tebe, na Tvou odvahu, a teprve pak jej poslal k Tobě jako almužnu své milosrdné lásky.“

Když si s vírou promyslíme tato slova a když se budeme modlit, aby nám pomohla ve chvíli, která pro nás bude těžká, dají nám potřebnou sílu, protože si uvědomíme, že Bůh je vždy s námi. A to ne jako divák, ale jako Otec, který svou láskou ovlivňuje všechno, co se v našem životě děje, a co musíme snášet. Toto vědomí Boží přítomnosti nás naplní vnitřní jistotou a dá nám potřebnou sílu.

A kříž, který právě poneseš, pro nás nebude pouhým zlem, které musíme snášet, ale budeme za ním vidět Boží prozřetelnost, která nám současně dává potřebné síly a schopnosti k tomu, aby nám jeho nesení neuškodilo.

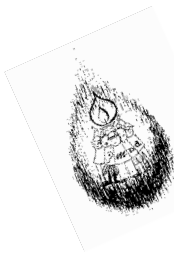
Je nutné, abychom si tyto skutečnosti uvědomovali už v době, kdy se nám vede dobře, kdy jsme spokojeni. I tehdy, kdy se nám všechno daří, máme za vším vidět Boží ruku a máme být vděční za každou radost, která nás potká.

Když budeme vyrovnaně prožívat svůj život, budeme pozitivně ovlivňovat lidi kolem nás víc než slova, přesvědčování nebo dokazování. Lidé velmi brzy zapomenou na slova, ale to, co vidí jako skutečný život, na ně působí intenzivně a trvale v jejich paměti a může to ovlivnit jejich jednání v podobné situaci.

Prosme často Boha o to, aby nám dal vždy dost světla, abychom věděli, co je smyslem našeho života, a dostali dost sil, aby nás vše dovedlo k němu. Vždy, když budeme prosit s důvěrou, dostaneme dost sil a schopností, abychom správně žili na Zemi a připravovali se na život věčný.

P. Josef Šik

Heslo měsíce března: „POMÁHÁME NĚST KŘÍŽ PÁNU JEŽÍŠI“

Milé děti, půst může být nejen v odřikání, ale také v nabídnutí své pomoci druhým. V době postní budete mít příležitost nakreslit velikonoční pohled, který potěší toho, kdo si jej koupí a také ty, kterým bude poslán jako velikonoční pozdrav. Z příspěvků za prodej pohlednic se budou radovat chudé děti v misiích. Svým odřikáním a tím, že uděláme něco pro druhé - něco víc než je naše povinnost - se přibližujeme Pánu, a to je velký důvod k radosti. V postní době se můžete zúčastnit další misijní akce „viz osmisměrka“

Znáš správné odpovědi?

Kolik je papežských misijních děl?

A) 5 B) 4 C) 10

Jaký je rok oficiálního založení Misijního díla dětí?

A) 1843 B) 1943 C) 1834

V které zemi bylo založeno Misijní dílo dětí?

A) Německo B) Francie C) Česká republika

Kdo je zakladatelem Papežského misijního díla dětí?

A) francouzský biskup De Forbin Janson

B) Matka Tereza C) papež Pius XI.

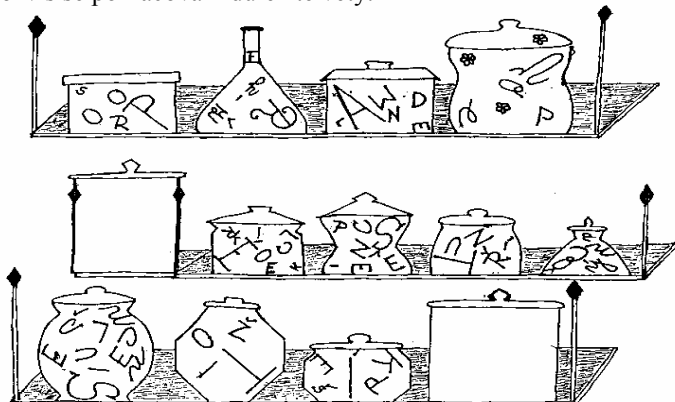
Jaké je motto tohoto Papežského misijního díla dětí?

A) „Děti pomáhají dětem“ B) „Děti pomáhají rodičům“

C) „Děti se modlí“

BOJÁCNÍ
BRANCI
GARANCIE
JINOTAJ
KANTONY
KLAKSON
LACINĚJI
LENORA
NEOSOLENÝ
OPÁLIT
PORYVY
PROHLUBEŇ
SILNIT
SNĚHULE
TATÍČEK
ZATNUTÉ

Když správně poskládáš za sebe nejmenší písmenka z malých nádob (7) a potom postupně za sebe největší písmenka ze všech nádob, dozvíš se pokračování důležité věty:

ZASÍVEJ SEMÍNKU RADOSTI.....

...pro mládež

Zdravím na téhle stránce všechny, kdo se cítíte mládeží být.

Přeji vám, ať v postní době naleznete čas ke ztišení, sílu k odpuštění bližním a odvahu k přijetí Boha do svého srdce

Elvira

Jak budovat vztahy a vycházet dobře s druhými i se sebou? (II.)

Škola a mladý křesťan

*Jedněte moudře ve styku s okolním světem a využijte čas vám svěřený
Kolosenským 4,5*

Každý z nás jistě velmi dobře zná instituci, kde se nás dospělí urputně snaží vzdělávat a často i vychovávat. Trávíme zde čtvrtinu dne. A většinou je to otrava – učení, písemky, zkoušení... Ale přiznejme si, že občas je také čas ve škole bezva. A nejde pouze o hodiny tělocviku! Naštěstí ve škole existují přestávky na sváču a oběd, výlety, doba po vyučování... Tyto chvíle totiž trávíme s našimi spolužáky, máme možnost s nimi probírat naše problémy, diskutovat o všem, co nás zajímá. Tím, že s někým komunikujeme, něco společně děláme, nějakým způsobem se chováme, ovlivňuje sami sebe ale i druhé... Pokusme se pravdivě odpovědět na tyto otázky:

Přemýšlel jsi někdy nad tím, jak se jako věřící chováš a jednáš ve škole?

Je to vůbec poznat? Nebo vlastně ani ostatní neví, že jsi křesťan a ty se taky tak trochu snažíš, aby se na to nepřišlo?

A víš vůbec, co bys měl dělat a jaký být, abys třeba dokázal ostatním, že v tvém životě má místo Bůh?

Otázky jsem položila několika studentům a zazněly mimo jiné i tyto odpovědi:

„Zapadám do kolektivu, docela dobře se učím, kluci o mě stojí a holky mě berou. Tak co, mohu být ráda, že to takto je. A že jsem křesťanka, o tom se ví, ale nebavíme se o víře. Chtěla bych ostatním dát víc dát najevo, že věřím, ale vůbec nemám představu jak?“ (Sylva 17 let)

„Nejvíce se kamarádím s nevěřícími spolužáky, máme společné zájmy a hlavně společně nás nebaví škola. Ale teď chtějí jít v sobotu na disk, je postní doba, jak jim vysvětlit, že já nepůjdu....?“ (Matěj 14 let)

...pro mládež

„Ve škole mám super kámošku, taky je věřící. Často si připadáme vedle spolužáček out. Jsme slušné, ale je to nuda. Jejich život je zábavný, chodí do hospod, kouří, mají kluky. Nevím jak se jim máme přiblížit ale nebýt jako ony?“ (Adéla 16 let)

„Ve škole o mě ví, že chodím do kostela. A taky se mi za to posmívají. Jsem většinou pro ostatní spolužáky téměř vzduch, skoro nikdo se se mnou nebaví a když tak jen proto, že chce opsat domácí úkol nebo něco poradit. Moji spolužáci mě jsou ukradení! Často se nemůžu dočkat konce vyučování! Nedokážu vyřešit jak to změnit.“ (Libor 15 let)

Využijme čas ve škole a buďme tím nejlepším svěděctvím spolužákům! Je jasné, že je to velmi náročný úkol, ale nejsme na to sami! Chceme takto sloužit Bohu. Zároveň Bůh nám k této službě dal rozum, moudrost, schopnosti!

Především přístupem k povinnostem ve škole můžeme spolužákům ukázat a dokázat svou víru. Nevěříte? Uvědomme si, že spolužáci si velmi dobře všimnou jak se učíme, jestli v pohodě opisujeme domácí úkoly, zda tvoříme a používáme taháky, dokážeme být drzí na vyučující, chodíme za školu a jestli máme či nemáme problémy s lhaním a podvody. Mějme odvahu dělat správné věci, i když je to těžké!

Spolužáci dokáží velice dobře poznat rozpor mezi tím, co říkáme a jak se chováme. Chovejme se tedy tak, aby ostatním v naší přítomnosti bylo dobře, aby se na nás mohli spolehnout, třeba tím, že dokážeme dodržet dané slovo, nepomlouvat a nevyzradit tajemství. Zastaňme se i slabších spolužáků, najděme k nim cestu a jednejme s nimi laskavě. Dokažme říci ne – nechci kouřit, chodit do hospody, navzdory úsměvům a úšklebkům ostatních.

Pamatujme, jak nevěrohodně bude vypadat naše svěděctví o víře - když uslyšíme: „Co ty mi máš co říkat, vždyť jsi stejný jak ostatní!“

Máte podobné problémy jako Sylva, Matěj, Adéla či Libor? Nebo jste sami podobnou situaci zvládli vyřešit a dokázali byste pomoci konkrétní radou těmto vašim vrstevníkům? Jestli máte odvahu a trochu času, napište mi.

Vaše

Elvira

PS: případné odezvy pošlete na email: myskaelvira@seznam.cz

Tříkrálová sbírka 2006

1. – 8. 1. 2006 probíhala v celé naší republice Tříkrálová sbírka na podporu charity. V našem regionu tuto sbírku organizovala Oblastních charita Blansko.

Na Olešnicku se již tradičně setkala tato akce s velkým porozuměním, vstřícností a pomocnou rukou ze strany všech, (pracovníků Obecních úřadů, vedoucích skupinek, malých Tříkrálových koledníků i občanů, kteří hojně přispívali). Chtěli bychom všem mnohokrát poděkovat.

Motto letošní Tříkrálové sbírky bylo: „pomozte vytvořit důstojný život pro děti“ a výtěžek této sbírky bude věnován na tyto záměry:

- Integrace zdravotně postižených dětí do kolektivu
- Podpora azylových domů pro matky s dětmi
- Podpora volného času dětí ohrožených patologickými jevy
- Podpora dětí, které se dostaly do krizových situací

Koledníci na okrese Blansko vybrali částku 854 257,50 Kč.

Děkujeme!!!

Anna Baláková
koordinátorka TKS

Výlet do Prahy aneb život farní opice

Každoročně jezdí naše třída s náboženstvím na Vánoce někam pryč, prostě nás pan farář omluví a my jedeme. Zatím každoročně do Brna, ale tentokrát jsme se vydali do našeho hlavního města Prahy.

V Praze jsme stihli hromadu zajímavých věcí - tříhodinová prohlídka chrámu sv. Víta; návštěva kina s trojrozměrnou projekcí; vaření špaget, ze kterých na konci vznikl nepoživatelný patvar; návštěva kostela kde je „pražské jezulátko“... ale počkat, právě s tímto chrámem souvisí naše opice.

Na mši jsme tam přišli o pět minut později, ale stejně jsme si na začátek mše svaté ještě půl hodiny počkali. Když šel tamní pan farář ze sakristie k oltáři, zastavil se u nás a ptal se nás odkud jsme, poté se rozpovídal také o své babičce ... Po mši svaté si nás zavolal do sakristie a ukazoval nám své sbírky z misií v Africe. Mimo jiné tak byla také ta „naše“ dřevěná vyřezávaná opice. Nám se moc moc líbila a tamní pan farář nám řekl, že nám ji klidně na půl roku půjčí a my jsme s radostí souhlasili. A když měl jeden náš farník cestu do Prahy, vzal si s sebou jako svého spolujezdce na zpáteční cestu opici.

Jsmo moc rádi, že ji v Olešnici máme, protože se hodně „staráme“ o misie a máme konečně někoho, kdo v Africe už byl.

Maruška Adamcová

PÚCHOV 2006

Když jsme na zpáteční cestě ze Slovenska všichni dohromady přemýšleli, co napsat a jak pojmout tuto krátkou zprávu pro vás všechny, kteří budete tyto řádky číst, o nápady a výbuchy smíchu nebyla nouze. Vybavovaly se nám spousty momentů, drobných veselých, někdy i dosti komických situací, které jsme spolu zažili a prožili, ale jsou to ty typy zážitků, které se potom těžko sdělují.

Jedno z prvních hesel či názvů tohoto malého příspěvku, co nás hned napadlo, bylo třeba „Rampouchy od Vsetína“ – to když se jednomu z nás podařilo vahou svého batohu v mrazu vypustit zásoby užitkové vody určené ke splachování a umývání rukou na vlakovém WC. Nebo třeba „Kde bolo, tam bolo“ – to jak nám učarovala slovenština do té míry, že jsme i pohádky zkoušeli vyprávět po slovensky.

Nejlepší ale bude, když se pokusím stručně říct, jak ty dva dny vypadaly.

V pátek odpoledne jsme ve složení: Maruška a Karel Adamcovi, Renata a Dáša Palinkovi, Markéta a Maruška Bílkovi, Kristýna Sedláková, Helena a Mirek Balcarovi, Ondra a František Vavrkovi a moje maličkost vyrazili k Brnu, abychom po několika přestupech dorazili na Slovensko.

Slovenská komunita Emmanuel již po několikáté pořádala setkání pro mladé v Púchově. To letošní neslo název „On je živý“. Do velké sportovní haly se sjelo okolo patnácti set mladých převážně ze Slovenska, byly tam v menšinovém zastoupení i Češi, Poláci, pár Němců a Maďarů.

Ubytování jsme byli v suchu a docela i teple v tělocvičnách a o zábavu nebyla rozhodně nouze.

Jídlo bylo, mami, dobrý a hlad jsme neměli. Dokonce jsme k našemu překvapení jedli v docela kultivované jídelně

Program tvořil čas pro modlitbu, společnou liturgii, přednášky, to vše bylo prokládáno oddechovými i zábavnými prvky. Společně jsme každý den slavili mši svatou.

Co nás tam nejvíc oslovilo? To se budete muset zeptat těch, co tam byli. Já můžu mluvit pouze za sebe. A tohle je můj postřeh - všichni mi asi dáte zapravdu, jak je Bůh vynalézavý ve své touze nás obdarovat. Často je třeba jen mít otevřené oči a srdce.

Nejednou mě tam bleskla hlavou myšlenka: kéž by tu mohl být ten, kdo touží vidět mladou církev. Vy všichni, kdo jste na podobných setkáních byli, asi budete vědět, o čem mluvím. Je pro mě vždy velkým obdarováním moci se připojit ke chvále současně se stovkami mladých, kteří do toho vkládají se spontánností jim vlastní to, co jsou a co v sobě nesou. Nebo se současně s nimi v úctě a pokoře sklonit před Tím, jehož láska a milosrdenství nemá hranice.

Všichni do jednoho, kteří tam od nás jeli, byli skvělí a pro mě bylo potěšením být tam s nimi.

Markéta Kánská

Zajímavosti ze setkání redaktorů farních časopisů

V sobotu 11. února 2006 se tři z nás, redaktorů tohoto časopisu, zúčastnili diecézního setkání redaktorů farních časopisů. Přineslo nám to spoustu zajímavých informací, o některé bych se s vámi ráda podělila. Po bohoslužbě v katedrální kapli ocenil otec biskup Vojtěch práci tří redaktorů farních časopisů brněnské diecéze: Ing. Jindřicha Kanii ze Znojma ("Život znojemských farností"), MUDr. Otty Svobody, CSc. ("Farní listy Telč") a Mgr. Václava Štauda ("Rožeň" - farnost Brno-Řečkovice). Pak jsme si mohli prohlédnout nově vybudovanou klenotnici katedrály sv. Petra a Pavla, navštívili jsme vyhlídkové věže a kryptu katedrály. Potom jsme v areálu brněnského biskupství besedovali s novým tiskovým mluvčím České biskupské konference Mgr. Martinem Horálkem, ředitelem Radia Proglas Ing. Martinem Holíkem a s redaktorem Katolického týdeníku Jiřím Macháněm. Nejvíce nás všechny budou zřejmě zajímat informace o vysílání TV Noe prezentované P. Martinem Holíkem.

Co je TV Noe - je to pracovní název křesťanského televizního programu pro rodinu, která přijímá život aktivně v jeho celistvosti. Měla by to být televize, na kterou by se mohly bez obav dívat i děti, která šíří pohodu, pokoj, lásku a odvahu. Měla by být alternativou a doplňkem k současným televizním programům; nabízí možnost pro duchovní růst; vzdělává, informuje a baví. TV Noe by měla přinášet, cituji: „*Hlas opomíjeným, přátelství osamělým, příležitost začínajícím a prostor hledajícím*“. Hlavním zaměřením bude důraz na šíření pozitivních hodnot, na všeobecnou snášenlivost mezi lidmi, na rozšiřování duchovního i kulturního obzoru. Televize NOE chce být názorově a nábožensky snášenlivá, apolitická, bude pomocníkem a prostředníkem pro všechny, kteří potřebují jakoukoliv radu, pomoc či ochranu. Cílem vysílání je oslovit široké spektrum diváků všech generací a všech sociálních skupin od „střední vrstvy“ přes sociálně slabé nebo handicapované občany až po národnostní menšiny. Nezanedbatelný prostor budou dostávat rovněž neziskové organizace a také orgány samospráv a státní správy. Divák tak získá informace a celkový objektivní přehled. Využitím nových technologií bude dán prostor pro větší vzájemnou komunikaci s divákem.

Začátek vysílání je plánován na 10. dubna 2006. O způsobech satelitního příjmu vysílání TV Noe a další informace je možno získat na webových stránkách www.tvnoe.cz, www.telepace.cz.

Markéta Konečná

V letošním roce si připomínáme kulatá výročí úmrtí našich duchovních otců.

P. František Kšica + 7. 3. 1996 10 let

P. František Soukal + 14. 9. 1936 70 let

P. Ondřej Haas + 2. 3. 1906 100 let

P. Ondřej Haas se narodil 28. 11. 1835 v Šumicích u Moravského Krumlova, farnost Loděnice. Byl německé národnosti jako většina obyvatel obce. Na kněze byl vysvěcen 4. července 1859. Jeho kaplanskými místy byly Miroslav a Jimramov, jako farář působil od roku 1867 v Dalečíně. Koncem září 1873 byl jmenován farářem v Olešnici, v roce 1892 letovickým a za pět let i bystrickým děkanem. Zemřel náhle 2. března 1906. I když pocházel z německého prostředí, v Olešnici mluvil a kázal česky. Za jeho působení byl opraven vnitřek kostela, zbudován nový hlavní oltář se sochou sv. Vavřince a obrazem sv. Leopolda, lurdský oltář od A. Fagla z Insbrucku, postavena věž, kostel vymalován Otakarem Oderským olejovými barvami.

Uspořádal několikrát lidové misie, v postní době míval odpolední rozjímavá kázání. Zavedl u nás pěstování pšenice a sázení ovocných stromů, také vysadil šest ořechů u kostela. V té době byl na fare pár koní, několik krav, prasat, drůbeže a holubů (ti byli chloubou pana děkana). Pan děkan Haas je pochován u sv. Mikuláše po levé straně nad křížem.

P. František Kšica se narodil 21. 8. 1922 v Pivonicích, farnost Bystrice nad Pernštejnem, v rodině krejčího. Maminka se starala o domácnost a malé hospodářství a vychovávala chlapce Františka, Bohumila a Josefa. Po studiu na gymnáziu v Tišnově studoval František bohosloví v Brně. Na kněze byl vysvěcen biskupem ThDr. Karlem Skoupým 5. 7. 1946. Jeho prvním i posledním působištem byla naše farnost. Po násilné internaci pana děkana Benáčka v roce 1950 pokračoval v jeho započaté práci. Od 24. 4. 1955 byl jmenován administrátorem. Když zemřel v roce 1977 pan děkan Leopold Benáček, který byl socialistickými úřady až do své smrti veden jako olešnický farář, mohl být teprve P. Kšica jmenován

farářem v Olešnici. Otec František se postaral o dohotovení oltáře Srdce Páně, křížové cesty, pořízení nových zvonů (Maria - s nápisem po Bohu nad Tebe nemáme, Josef - nápis - Josefe, svatý dělníku, díla naše ochraňuj).

V kostele i na faře bylo instalováno ústřední topení, položena nová dlažba, kostel dvakrát vymalován uvnitř, opravena a natřena fasáda, pořízena zdvojená okna a dveře, generální oprava hodin a jiné. V době normalizace žádal o povolení opravy kostela sv. Mikuláše. Protože odmítl, aby byl kostelíček přeměněn na obřadní síň, jeho žádost byla zamítnuta. Do kostela zatékalo a spadla omítka téměř z celé klenby. Později konečně došlo k opravě střechy. Byla pokryta bobrovkou, ta ale vydržela pouhých deset let, kdy byla vyměněna za měděný plech. K 250. výročí posvěcení kostela byly zrestaurovány oltáře a kazatelna, kostel vymalován, okolí odvodněno.

P. Kšica však pečoval především o duchovní stránku svých farníků. Každodenní služba ve zpovědnici a mše sv. patřily k samozřejmostem. Rád připomínal různá výročí, která je dobré oslavovat především mši svatou a sv. přijímáním (adorační den, výročí prvního sv. přijímání, poutě na Vítochov, do Bystrého, Sloupu, Křtin a Vranova, svátek sv. Floriána, sv. Cecílie, dožínky, výročí posvěcení kostela, zvonů aj.). Dokázal pokárat, ale kde bylo vhodné, nešetřil chválou a děkováním. Rád zpíval a dbal, aby se i v kostele řádně a svižně zpívalo. S nadšením přivítal pokoncilní možnost užívání mateřského jazyka při mši svaté. Říkal, že sv. Cyril a Metoděj předešli dobu o 1100 let. Několikrát uspořádal výstavu Betlémů a Bible.

7. března 1996 po dlouhém utrpení odevzdal svou duši Bohu. Odešel duchovní otec, který se staral, modlil a trpěl a to všechno nabízel Pánu za svoje duchovní děti. Vzkříšení očekává v kněžském hrobě na našem svatém poli.

Věříme, že na nás naši zemřelí duchovní otcové „stále myslí“ a přimlouvají se za nás u našeho Otce v nebi.

J. B. a J. P.

Ve zpravodaji k Farnímu Dni v článku „Zpráva o životě farnosti ze dne 18.7.2004“ nebyla zmínka o knězi, který také vyšel z naší farnosti, byl jím Alois Cveček.

P. Alois Cveček nar. 16.2. 1925 ve Křtěnově, vysvěcen na kněze na velikonoční pondělí 1950 biskupem ThDr. Skoupým. Primice se konala 25.6. 1950 v Olešnici. Na primici mu předal pan děkan Benáček umístěnku do Tvarožné. Ale místo toho musel nastoupit na vojnu k PTP na 36 měsíců, kde hodně vytrpěl. Po vojně musel ještě s osmi kněžími nastoupit do Čech. Mělo to být jen dočasné, ale přes veškeré urgency se už do brněnské diecéze nedostal.

Děkujeme za pochopení, RR

ZPRÁVY Z Ekonomické Farní Rady

Využíváme opět možnosti k tomu, abychom Vám prostřednictvím farního časopisu předložili přehlednou rekapitulaci oprav kostela v uplynulém roce.

V roce **2005** farnost v rámci oprav kostela proinvestovala **1 602 347,10 Kč**. V této částce jsou zahrnuty jednak náklady na vlastní opravu fasády (včetně oprav dveří a oken, lešení), které činily **1 471 896,30 Kč**, dále na pořízení projektové dokumentace, stavební a technický dozor, statické posouzení - **55 960,- Kč** a na práce, které se ukázaly jako nutné nad rámec původní zakázky (oprava kříže, schodů u sakristie) – **74 490,80 Kč**.

Zdrojů, ze kterých byly tyto náklady kryty, bylo opět několik. Od Ministerstva Kultury ČR jsme obdrželi dotaci **900 000,- Kč**. Jihomoravský kraj nám poskytl dotaci **150 000,- Kč**. Farnost se vlastními prostředky (získanými ze sbírek a darů) podílela částkou **222 347,10 Kč**. Zbytek do částky **1 602 347,10 Kč**, tedy **330 000,- Kč** poskytli farníci formou půjček. V roce 2006 se uvažuje o splacení **160 000,- Kč** a v následujícím roce pak zbytek tj. **170 000,- Kč**.

To tedy znamená, že farnost jako takovou přijde oprava kostela v roce 2005 po splacení půjček na **552 347,10 Kč**. Město Olešnice se na opravách podílelo vybudováním větracího kanálu podél severní stěny kostela.

Všem, kteří se jakýmkoliv způsobem, ať už finančně nebo prací na opravách podíleli, patří upřímný dík. Děkujeme i těm, kdo nás podpořili modlitbou.

Dílo se s vydatnou Boží pomocí podařilo a farní kostel sv. Vavřince svým zevnějškem lépe odpovídá významu, který má.

A jaké plány se nám rýsují do budoucna?

V rámci oprav byl do sakristie kostela zaveden plyn. Důvodem je záměr řešit do budoucna vytápění chrámu vlastním zdrojem (plynovým kotlem) přímo ze sakristie a tím významně snížit výdaje na topení. Byli bychom rádi, kdyby se podařilo opravit i hlavní schodiště ke kostelu a instalovat odpovídající vnější osvětlovací tělesa. Důležité jsou také nutné opravy na faře. I zde je problém s vytápěním. Co je ale horší - zdá se, že střešní krytina je na hranici svojí životnosti a v nejbližší době si vyžádá neodkladnou opravu. Důležité jsou i dílčí opravy a úpravy vnitřku fary.

Prioritou pro letošní rok je tedy řešení úpravy vytápění kostela, které představuje náklad cca **100 000,- Kč**. Z hlediska priority na druhém místě je pak oprava přízemí fary (cca **50 000,- Kč**), což se nám jeví jako důležité pro její fungování. To vše za předpokladu, že nebude třeba sáhnout na střechu fary. Jen oprava poloviny střechy je odhadována na **350 000,- Kč**.

Je toho tedy znovu před námi hodně, a tak vše s důvěrou v modlitbách vkládáme do rukou našemu dobrému Bohu. I na základě čerstvých zkušeností z předchozích let věříme, že s Jeho pomocí naše farnost i tyto „přízemnější“ aspekty svého života zvládne dobře.

Za EFR ing. L Čadková a ing. J. Kánský

Slavnost Zvěstování Páně - 25.březen - Den ochrany počatého života

Tento den Církev slaví tajemství vstupu Božího Syna na tuto zem skrze kladnou odpověď Panny Marie. Tato událost naší spásy je obsahem modlitby „Anděl Páně....“, ke které nás třikrát denně zve hlas zvonu z opravené věže našeho kostela.

Proč třikrát denně? Na otázku: „Které jsou tři hlavní denní chvíle vhodnější pro modlitbu?“ - uvedenou v kompendiu katechismu katolické církve - je tato odpověď: „Všechny chvíle jsou vhodné pro modlitbu, ale církev předkládá věřícím rytmy, které mají život obohatit.“ Pravidelnou modlitbou: ranní a večerní modlitba, před jídlem a po jídle, liturgie hodin, nedělní eucharistie, svatý růženec, svátky liturgického roku.

A tak nám věřícím zvony připomínají kolik je hodin (u nás úplně přesně - naše věžní hodiny jsou řízeny satelitem), ale také, že v tomto čase jdeme ke své věčnosti, na kterou se máme připravovat modlitbou. Ranní Anděl Páně můžeme obětovat na úmysl papeže Benedikta, tak jak nás o to stále prosí, polední na úmysl a za našeho biskupa Vojtěcha a celou diecézi a večer můžeme přidat úmysl - za živé a zemřelé naší farnosti.

25. březen je také mimo jiné dnem modlitby a boje za ochranu počatého života. To je učení Církve, které vychází ze zákona Božího a přirozeného - nejzákladnější lidské právo je právo na život - od početí do přirozené smrti.

Každý z nás jistě v poslední době sleduje zápas mezi kulturou života a kulturou smrti. I když v porovnání historické a dnešní životní úrovně by mělo vést k zlepšení této situace, opak je pravdou. Čím se lidé mají lépe po materiální stránce, tím více je ohrožen život člověka před narozením a v době stáří, nemoci.

V sobotu 25. března vám všem naše farnost nabízí následující program, v kterém se můžeme ledacos nového a užitečného dovědět z výše uvedené problematiky.

Prožijeme tento den jako DEN ŽIVOTA. Naším vzácným hostem bude paní MUDr. Marie Svatošová, zakladatelka Hospicového hnutí v ČR, spisovatelka a spolupracovnice P. MUDra. Ladislava Kubíčka, který je pohřben v nedalekém Kunštátě.

Plánovaný průběh dne:

8,00 - mše svatá

9,00 - 1. přednáška - o umírání a smrti

10,30 - 2. přednáška - o hospicovém hnutí a hospicích

13,30 - 3. přednáška - o životě P. L. Kubíčka a knize „Až k prolití krve...“

radostné poselství“

15,30 - adorace – díky a prosba za život, Te Deum a požehnání

Všechny přednášky budou doplněny promítáním, bude možné si pořídit knihy, které paní doktorka napsala, a na závěr bude také autogramiáda.

Všechny vás na prožití tohoto dne, který můžeme přijmout jako duchovní obnovu, zveme. Prosím vás, abyste toto srdečné pozvání vyřídili rodákům, přátelům, známým a také lidem, kteří pracují ve zdravotnictví.

P. Roman a j. Ladislav

Svátosti a svátostiny

Ve farnosti sv. Vavřince **byli pokřtěni :**

*dne 15. 1. 2006 Aneta Jančíková
nar. 23. 10. 2005 v Boskovicích
dne 22. 1. 2006 Šimon a Tomáš Nechutovi
nar. 9. 10. 2005 v Boskovicích
dne 29. 1. 2006 Jolana Jančová
nar. 29. 9. 2005 v Boskovicích
dne 18. 2. 2006 Petr Knotek
nar. 18. 1. 2006 v Boskovicích*

Do stavu manželského vstoupili

dne 21. 1. 2006 Aneta Doskočilová a ing. Roman Krčil

Na poslední cestě **jsme vyprovodili :**

11. 2. 2006 pana ing. Jaroslava Vlasáka, nar. 17. 12. 1946

22. 2. 2006 paní Marii Vojtovou, nar. 6. 11. 1928

REDAKČNÍ RADA ČASOPISU VYHLAŠUJE

současné logo

SOUTĚŽ

NA NÁVRH NOVÉHO LOGA FARNÍHO ČASOPISU

Neváhejte: vymýšlejte, pište, kreslete, malujte!!!

Autor vítězného návrhu obdrží odměnu!!!

Vaše návrhy můžete DO KONCE KVĚTNA odevzdávat
v sakristii nebo v kostele do krabice s názvem LOGO,
či posílat na email: spolecnoucestou@seznam.cz

*Nasaď masku, telku vypni, bráuchu a ségru za ruku chytňi,
rodiče a prarodiče, vy se také přidejte a do **Katolického domu v Olešnici** rychle spěchejte **v neděli**
26. 2. 2006 ve 14.00 hodin na **DĚTSKÝ KARNEVAL**.*

Těši se na vás ti co vás zvou, určitě přijďte.